

Autore: Elīza Kaugure (Elza
Apkalne)
elza.apkalne@gmail.com

Piemīlīgās rētas

Melnīgsnējs piedzīvojums

Viņa- izskatā apvienots bērnišķīgs maigums un pusaudzes kalsnums, pēc rakstura- stūraina un slima.

Viņš- lieliskais vīrietis, vilinošs kā elle.

Pirmais- konfekte, gluži vai dzīvo solārijā un pie friziera.

Otrais- tipisks padomju laika produkts ar noslieci uz filozofiju.

Draudzene- ar lielām krūtīm, vadās pēc seksīguma stereotipiem.

(Ir mežonīgi karsta vasara. Divas draudzenes kādā Jūrmalas vasarnīcā cenšas izbaudīt pēc iespējas vairāk- visu, ko vien spēj iedomāties viņu saules izbalinātās un pārkarstās, pagiru nomocītās un tablešu apreibinātās galvas. Interjers ir tipisks: gaišas koka mēbeles, baltas sienas ar gaiši ziliem akcentiem, balta lakota grīda. Liels drēbju skapis, kurā viegli vajadzības gadījumā paslēpt pieaugušu cilvēku, dzelzs divguļamā gulta ar melnu gultasveļu un skaistu senlaicīgu rāmi, galds ar četriem krēsliem, virtuves skapīši un mazs ledusskapis.)

I aina

(Viņa ar Pirmo guļ gultā. Pirmais uz sāniem pret Viņu, Viņa uz muguras. Abi ir apakšveļā. Pie gultas mētājas kleita un augstpapēžu kurpes, puīša džinsi un kreklis glīti salocīti un pārlikti pār gultas kājgaļa rāmi. Pirmais glāsta Viņai vēderu ar pirkstu galiem.)

Pirmais. Vai tu jau esi gatava?

Viņa. Šovakar laikam nesanāks.

Pirmais. Tev ir mēnešreizes?

Viņa. Nē.

Pirmais. Kāpēc tad tu neuzvedies normāli?

Viņa. *(ironiski)* Tātad vai nu sieviete grib seksu, vai ir nenormāla, jo viņai ir mēnešreizes. Skaidrs.

Pirmais. *(pārliccas Viņai pāri, noskūpstā vēderu, atslēgas kaulu, tad lūpas.)*

Viņa. *(pagriež galvu, nogurusi)* Liec mani mierā.

Pirmais. *(atguļas uz muguras)*

Viņa. (*pieceļas sēdus un uzvelk kurpes*) Vai tu gribi lai pagatavoju kaut ko?

Pirmais. (*sarkastiski*) Tu jau nemāki taisīt ēst!

Viņa. (*pieceļas no gultas un dodas pie galda, paņem cigareti un aizpīpē, ar baudu izpūš dūmus un it kā atdzīvojas*) Gan es kaut ko izdomātu - tevis dēļ jau pacenstos. Varbūt iedzērsi?

Pirmais. (*velk kājās džinsus*) Man vēl jābrauc ar mašīnu.

Viņa. Tikai piedāvāju. (*kā rotaļdamās ar vārdiem*) Esmu taču saimniece, namamāte.

Pirmais. (*pilnībā apģērbies pieiet pie Viņas un no mugurpuses apskauj, iekož plecā*) Tu mani uzbudini, bumbulīt. Vai tu mīli mani?

Viņa. (*lēnām ievelk un izpūš dūmus*) Neuzdod tādus jautājumus.

Pirmais. Nu, beidz! Pasaki!

Viņa. Tev jāiet.

Pirmais. (*apgriež viņu ar seju pret sevi*) Man sāp sirds tevis dēļ.

Viņa. Nerunā mulķības. (*kā ķircinot iekož viņam apakšlūpā, Pirmais pievelk Viņu klāt un lēni skūpst.*)

Pirmais. (*pabeidzis skūpstu, uzsmaida*) Es tev piezvanīšu, zaķi! (*atlaiž viņu vaļā un dodas prom.*)

(*Viņa paceļ no grīdas kleitu, uzvelk mugurā, turot cigareti zobos, tad sāk klāt gultu.*)

II aina

(*Viņa ar Otro gultā mīlējās. Viņa kā jātniece, kājās meitenei ir pieguloši lakādas zābaki līdz ceļiem ar nagliņpapēžiem. Pēc mirkļa Otrais ar vaidu beidz, Viņa nokāpj no viņa, ietinas segā un izkāpj no gultas. Otrais satver Viņas roku.*)

Otrais. Tu esi tik kaislīga. Un mežonīga. Tev bija labi?

Viņa. Ja man tas riebtos, es to nedarītu (*atbrīvo roku un pieiet pie skapīša izņem viskiju, atskrūvē un iedzer, atgriežas gultā ar visu pudeli un apsēžas kājgalī*)

Otrais. Es zinu.

Viņa. (*pastiepj Otrajam pudeli*) Vai tu neiedzērsi ar mani?

Otrais. Es nedzeru.

Viņa. Es zinu. Mani tas kaitina.

Otrais. Es tevi kaitinu?

Viņa. Man nepatīk dzert vienai.

Otrais. Nu tad nedzer.

Viņa. (*ironiski*) Loģika ir tava stiprā puse.

Otrais. Šodien atkal esi fūrija.

Viņa. (*iedzer vēl malku, tad, viltīgi smaidot*) Kā iet tavai sievai?

Otrais. Kāpēc tu jautā par manu sievu?

Viņa. Tāpat ienāca prātā. Nu, tātad? Viņai nav iebildumu?

Otrais. Viņa nezina. Mēs taču vienojāmies par to skaļi nerunāt.

Viņa. Kāpēc tev vispār to vajag?

Otrais. Tevi?(*kad Viņa piekrītoši pamāj ar galvu*) Es sapratu, ka tu arī to gribi.

Viņa.(*iespurdzoties*) Ai, tikai nevajag, ka es tevi uz to piespiežu! Un nabaga zaičiks nespēj iebilst!

Otrais. Tā es neteicu. Man gribas sagādāt tev baudu.

Viņa. (*rezignēti iesmejoties*) Murgs kaut kāds!(*izkāpj no gultas, noliek pudeli uz galda, paņem cigaretes un aizpīpē, pagriež vienu no krēsliem ar atzveltni pret gultu, apsēžas uz tā jāteniski*) Tātad, seksīgais?

Otrais. Klausos?

Viņa. Uz cik tu novērtētu tādu mauku kā mani?

Otrais. Es tevi neuzskatu par mauku.

Viņa. Nu gan jaunums!

Otrais. Ko tu dari brīvdienās?

Viņa. Nezinu.

Otrais. Es gan zinu baigi labo vietu Liepājā. Gandrīz jūras krastā. Varētu aizbraukt kopā uz divām dienām.

Viņa. Un divas dienas tu mani drāztu jūras krastā...

Otrais. Labāk gan būtu to darīt mājā.

Viņa. Tad jau redzēsīm.

Otrais. Ja runājam atklāti, kā būtu ar orālo?

Viņa. Ja runājam atklāti, tad – nē! Tu man neko daudz nenožīmē.

Otrais. Tu esi diezgan pieaugusi, ja redz atsevišķi tavu baby-look un dzird to, ko saki, tas neiet kopā.

Viņa. (*pārgriež acis un nodzēš cigareti, pastiepjot roku līdz galdam.*)

Otrais. Nāksi vēlreiz gultā?

Viņa. Nē, es gribu redzēt kā tu pats to dari ar sevi.

Otrais. Nu tad sāc pirmā.

Viņa. Ceri vien.

Otrais. Tas būtu tikai godīgi.

Viņa. Šeit nekam nav jābūt godīgi, tu vienkārši nevari.

Otrais. Tu arī.

Viņa. Vai nu sāc, vai kāp ārā no gultas, man jāaiznes palagi uz veļas mazgātavu.

Otrais. Un ko vēl tu taisies darīt?

Viņa. (*nokāpj no krēsla nometas četrpāpus uz ceļiem, pieturot segu, un nostājas pie gultas*)Tūlīt kaut ko izdomāšu.(*pamirkšķina*) Es taisos uzvilkt īsus svārciņus un baltu, piegulošu krekliņu, bez apakšveļas. Tad es salikšu visu veļas mašīnā, piespiedīšu pogu un tā sāks griezties un griezties, un maigi vibrēt, es uzsēdīšos uz tās un nejauši uzliešu sev uz krekliņa ūdeni, tas kļūs pilnīgi caurspīdīgs, un cieši pielīpis pie ādas. Kārdinoši, vai ne?

Otrais. Diezgan seksīgi.

Viņa. Nu tad vācies un ļauj man izpildīt plānu.

III aina

(*Viņa – peldkostīmā un starppirkstu iešļūcenēs, ar papēdīšiem, ieziež sevi ar eļļu. Ienāk Viņš, atbalstās pret virtuves skapīti un noraugās Viņā ar smaidu. Viņa lēni pagriežas un ierauga Viņu, salecās un samulst.*)

Viņš. Iesi uz pludmali?

Viņa. (*pamāj ar galvu*)

Viņš. Tad jau esmu nelaikā.

Viņa. Nē, nu man ir brītiņš, kamēr eļļa nožūs. Gribi kaut ko iedzert? Ūdeni? Sulu?(*pieiet pie plauktiņa un noliecas, Viņš atzinīgi lūkojas Viņas atšautajā pēcpusē. Viņa izņem viskija pudeli.*) Varbūt JACK DANIEL'S?

Viņš. Neatteikšos. Atbraucu ar taksi.

Viņa.(*saliek uz galda glāzes, ledu un pudeli*) Tev te kādas darīšanas?

Viņš. Nesteidzos. (*apsēžas un izvelk cigāru, iesprauž mutē un smaidot nolūkojās uz Viņu. Viņa apsēžas pretim un izvelk savu cigareti.*)

Viņa. (*koķeti*) Vīrieši taču atklāja uguni...

Viņš. (*izvelk no kabatas šķiltavas, vispirms aizdedzina Viņas cigareti, tad savu cigāru*) Tā jau runā, pats gan neesmu klāt stāvējis. (*ieber abās glāzēs ledu, ielej viskiju un jau sniedz vienu Viņai, kad saminstinās*) Vai tev tas būs likumīgi?

Viņa. (*iespurdzas*) Man jau ziemā palika 18! Kurš tad to viskiju pirka!

Viņš. Tas jau vēl nav 21. (*konfrontē meiteni ar skatienu, Viņa nenovēršas un nedaudz paver muti*)

Viņa. (*tomēr saņem glāzi.*) Paldies!

Viņš. Nav par ko! (*iedzer malku un paskatās apkārt*) Tu te viena?

Viņš. Nē, mēs daudzāmies kopā ar Draudzeni. Tu esi viņu redzējis.

Viņš. Var jau būt, tagad nepateikšu. Kā savādāk?

Viņa. Neko, ņurcos.

Viņš.(*smaidot*) Ko, ko tu dari?

Viņa. (*vēl vairāk samulsusi, iedzer lielu malku*) ņurcos.

Viņš. (*izpūš dūmu riņķi*) Varbūt paskaidrosi.

Viņa.(*kā bērns sajūsmināta, pārliedzas pāri galdam uz viņa pusi*) Oho, tas gan bija forši!

Viņš. (*pasmaida.*) Jā, mazulīt, esmu aizbēdzis no cirka.

Viņa. (*iesprauslā savā dzēriena glāzē*) Kā tad!

Viņš. Nē, nu nopietni. Man vislabāk patika lauvas un tīģeri – tos it kā dresēja un pieradināja, bet nekad nevarēja būt drošs.

Viņa. (*domīgi*) Kā ar cilvēkiem...

Viņš. (*pastiepj roku pāri galdam un noglāsta Viņas vaigu. Viņa atraujas.*) Piedod, negribēju sabiedēt.

Viņa. (*ātri iedzer, skatoties sāņus.*)

Viņš. Kā būs ar tavu iedegumu? Neesmu jau pārāk ilgi aizkavējis?

Viņa. (*aptausta savu ādu*) Teorētiski varu iet. (*nodzēš cigareti pelnu traukā*)

(*Abi pieceļas, Viņa paņem no skapja somu, samet tajā divi, kleitu un krēmu. Viņš tikmēr saliek ledusskapī ledu, viskiju- skapītī. Viņa pienāk Viņam klāt, Viņš apskauj Viņu ap pleciem*)

Viņš. Iesi uz lagūnu, pie volejbola tīkliem?

Viņa. Vēl jāizdomā, visticamāk – jā.

Viņš. Varu pavadīt, ja ir vēlēšanās.

IV aina

(*Viņa sēž pie galda, blakus neliela sporta soma, uz acīm saulesbrilles, mugurā mazi šortiņi un augstas pilnpapēžu siksnīkurpes, sejas izteiksme pauž pilnīgu koncentrēšanos un pūles, jo - tin kāsi. Ienāk Draudzene, Viņa nolaiža un aizlipina maliņu, tad aizdedzina un ievēl dūmu ar baudu. Laimīgi pasmaida un sniedz Draudzenei.*)

Viņa. Ņemsi? Šoreiz baigi atslābina, zināju jau, ka var uz to puisi paļauties.

Draudzene. Ganju? Nē, vēl jāiet uz darbu...

Viņa. (*ievēl otru dūmu*) Ak, mana mazā, čaklā pankūku cepēja. Taisni kauns, ka mans bankas konts papildinās divreiz mēnesī pilnīgi neizskaidrojamā veidā. (*smejas*)

Draudzene. (*ierauga somu*) Tomēr brauksi?

Viņa. Mmm, tāpat nekas labāks nav paredzēts.

Draudzene. (*aizvainoti*) Tad jau atkal būšu viena. Tiešām nevari palikt? Aiziesim kaut kur patusēties...

Viņa. (*apātiski*) Zini, baigi gribās redzēt atkal Liepāju...

Draudzene. (*pārmetoši*) Jā, gribas drāzties ar to veco pretekli, nesaprotu kā tev neriebjas.

Viņa. (*smaidot, neievērojot Draudzenes intonāciju*) Tāpēc jau man ir šī sasodīti labā manta. Gan jau es kaut ko izdomāšu. (*pavicina caurspīdīgu maisiņu ar zālīti.*)

(*Draudzene izvelk no skapīša konfekšu kasti, uzmet uz galda un nikni bāž mutē vienu konfekti pēc otras. Viņa lēnām velk dūmu pēc dūma un šļūkā ar papēdi pa grīdu.*)

Draudzene. Negribi, ak, nu pareizi, tu jau mums neēd, un ja ēd, tad tūlīt jāiet izventies.

Viņa. (*nedaudz apreibusī pakrata pirkstu*) Tu te man netaisi! Viss ir kontrolēts.

Draudzene. Domā es nedzirdu to, kas notiek vannas istabā?

Viņa. (*pagriežas ar krēslu uz otru pusi*)

Draudzene. (*iemet Viņai ar konfekti.*)

Viņa. (*zvina Viņas telefons. Viņa satrūkstas, aplūko ekrānu, tad nopūšas, savāc no galda zālīti, iemet somā un lēnām pieceļas*) Zaķi,

es skrienu, atvedīšu suvenīrus, cerams, tikai, ka ne dzīvus un augošus manā vēderā(*smejoties izsoļo no istabas.*)
(*Draudzene paliek sēžot.*)

V aina

(*Draudzene, apakšveļā, guļ gultā. Ienāk Pirmais, apmulst, tad pieiet pie Draudzenes un pakutina viņas kailo pēdu.*)

Draudzene. (*miegaina sagrozās, atver acis un ierauga Pirmo, noguļas uz sāna un pavedinoši uzsmaida viņam*) Sveiks, Pirmais!

Pirmais. (*apsēžas uz krēsla pretim Draudzenei*) Nu sveika, sveika!
Kur tad Viņa?

Draudzene. (*tēlotā izbrīnā*) Kā, vai tad jums kaut kas bija sarunāts?
Viņa ir Liepājā.

Pirmais. Liepājā? Nu tad jau neko. A kas viņai tur darāms?

Draudzene. (*viltīgi*) Aizbrauca ar kādu draugu. Vai tad tu Viņu nepazīsti?

Pirmais.(*uzbrūkoši*) Kas tad tas vēl par draugu?

Draudzene. Viņas vecākais, precētais draugs.

Pirmais. Un viņa ar viņu guļ?

Draudzene. Protams. Ar kuru tad Viņa to nedara? Dzirdēju jau arī par kādu no tavējiem...

Pirmais. (*ar savaldītām dusmām*) Sasodītā mauka, mazā sterva!

Draudzene. (*pieiet pie Pirmā, izbīda gurnu*) Tev jau nav jāpaliek par muļķi...

Pirmais. (*aplūko Draudzeni, pievelk viņu sev klāt*) Vispār jau tu esi tīri tā neko. Korpulenta dāmīte bez kompleksiem, ir kur ieķerties.

VI aina

(*Istaba ir tukša, gultai noņemta gultasveļa, ienāk Viņa ar Otro, Otrais nes Viņas somu. Viņa izņem somu Otrajam no rokām un noiet uz grīdas, tad apsēžas uz galda, Otrais nostājas Viņai pretim, apliek Viņas kājas sev ap vidukli un nogulda Viņu uz muguras, pats uzguļoties virsū*)

Viņa.(*smejoties*) Pagaidi, tu laikam gribi, lai es izmežģīju muguru.

Otrais. (*smagi elpojot*) Es tikai gribu pateikties par lieliskajām brīvdienām un pēdējo reizi tevi samīļot.

Viņa. Vai tu taisies mirt?

Otrais. Nē.

Viņa. Tad jau būtu muļķīgi to nosaukt par pēdējo reizi.

Otrais. (*smejas, bet palaiž Viņu vaļā.*)

Viņa. Es taču biju laba meitene, vai varu saņemt savu dāvanu?

Otrais. Protams. (*izvelk no kabatas aploksni*)

Viņa.(*atver aploksni un sāk skaitīt banknotes, pēc laiciņa apmierināta sabučo Otro*)

Otrais. Labi, palaidne, es skriešu.

Viņa. Davai, tiksimies.

Otrais. Tagad tik drīz nesanāks, bet es padošu ziņu.

Viņa. (*pasmaida un pamāj Otrajam, vīrietis aiziet, bet viņa nokāpj no galda un izklāj uz tā naudu. Paņem no skapīša sērkociņus un paceļ vienu banknoti pret gaismu, tad paosta. Uzšķiļ sērkociņu un aizdedzina banknoti, brīdi skatās kā tā deg, tad nomet zemē un samīda.*) Vienmēr esmu gribējusi zināt kāda ir sajūta, dedzinot netīru naudu, izrādās - nekāda. (*Parausta plecus, tad savāc naudu, ieliek to aploksnē un aploksnī somā.*)

VII aina

(*Viņa sēž pie galda un dzer tēju. Ienāk draudzene, Viņa pasmaida.*)

Viņa. (*draudzīgi un mundri*) Čau! Dzersi tēju?

Draudzene (*samulsusi apsēžas pie galda, nedaudz pārsteigta aplūko Viņu*) Hmm, nē, tikko biju pludmalē un dzēru alu.

Viņa. Ak, kā man tā visa pietrūka, nē, nu Liepājai jau arī nebija ne vainas, tikai, saproti, viņš ir vecāks, man jau patīk tas nedaudz oldskol stiliņš, bet ...es pat esmu sailgojusies pēc Pirmā! Tie bērnišķīgie izgājieni tagad liekas vienkārši super...smieklīgi, ne? Kāpēc esi tik klusa? Piedod, zinu jau, ka tev grūta diena...(*jautājoši uzlūko Draudzeni.*)

Draudzene. (*klusē un baksta galdu*) Tu...jau ar..khm...Pirmo satiekies?

Viņa. Nē takš, tāpēc man vēl liekas, ka viņš ir afigenna kruts, gan jau satikšu un pāries (*smejas*).

Draudzene. (*atviegloti nopūšas*) Nu, tici man, nedomāju, ka jums sanāks pa nopietnam.

Viņa. (*pastiepjās pāri galdam un satver Draudzenes roku*) Tieši tā, neviens puisis man nevar aizstāt tevi, mazais jaukais ķirbīt.

(*Abas sabučojas.*)

Draudzene. Ko vēlāk?

Viņa. Gan jau es kaut jo izdomāšu. Sen nav būts pie rūtiņa un strīpiņa, ne?

Draudzene. (*iespurdzas*) Jā, tiem puisiem nebija nekādas vainas. Rūtainajam vismaz ir liels, a tavam?

Viņa. (*tēlotā izbrīnā uzmet lūpu*) Kas liels? Mēs tikai pabučojamies. Un viņš sāka lasīt man gliemežvākus un meklēt dzintarus, totāls lol... (*aizdomājusies*) nezinu, laikam jau skaitās baigi romantiski, bet tas likās tik, tik... (*izpleš rokas un parausta plecus*) banāli, klišejiski nu tā – fuck, vecīt, es zinu, ka gribi seksu, bet nevajag no tā uzpūst drāmu. Un vēl tie jautājumi – vai drīkst tevi noskūpstīt, vai iedosi rociņu, vai tev ir labi ar mani?

Draudzene. (*mākslīgi smejas*) Mēs gan tā pa fikso.

Viņa. (*skumji aplūko Draudzeni*)

Draudzene. (*pieceļas un nedabīgi mundri*) Ko dzeram Cosmopolitan, Mojito vai Ābolu pīrāgus?

Viņa. (*sabužina matus, izpurina tos un piemērojas tonim*) Dzeram?
Dzeram visu!

VIII aina

(*Viņa mazgā grīdu – krēsli ir uzcelti uz galda, rokās slotu un tālāk stāv spainis ar ūdeni, Viņai ir balta brīva kleita un basas kājas . Ienāk Pirmais.*)

Viņa. (*pagriežas un atplaukst smaidā, nomet slotu un pieskrien klāt Pirmajam, cieši apskauj ap vidukli un piespiež seju krūtīm*) Bāc! Kā man tevis pietrūka!

Pirmais. (*stāv, rokas nolaidis gar sāniem, un izskatās nedaudz samulsis, tad viegli atbrīvojas no Viņas un paiet nedaudz tālāk*)

Viņa. (*sarauc pieri un sakrusto rokas uz krūtīm, nostājas plaši ieplestām kājām*) Kas tev par problēmu?

Pirmais. (*pakasa pakausi, nobrauc ar abām plaukstām gar seju un nedaudz īgni palūr uz Viņu caur pieri*) Tu esi maza mauka, tā ir mana problēma. Nevaru tikties ar tādām, kas papeš kājas par naudu. Sapрати?

Viņa. (*ironiski smaida un viegli šūpojas uz vienas kājas, ar vāji apvaldītām dusmām balsī*) Esi labi informēts...jauki, jauki... tikai zini,... man nekas nav jāsaprot...(izstiepj rokas uz sāniem, paceļot balsi) patiesībā man ir piedrāzt!

Pirmais. (*jau vienaldzīgi*) Nu skrien – piedrāz kādu, tā tu man neko nenodarīsi, tev vajadzētu iet ārstēties...

Viņa.(*sakniebj lūpas un nostājas izaicinošā pozā, rokas noslidina uz gurniem, nedaudz atliecas un atmet matus*) Labi, vēl kaut kas?

Pirmais. (*atmaigst un iesmejas, tad turpina ar skumjām*) Tu vēl esi bērns, nesabojā visu dzīvi... (*pieiet Viņai klāt un grib apskaut, Viņa atkāpjas. Pirmais vēlreiz pasper soli Viņas virzienā, Viņa atkal atkāpjas. Puisis ilgi skatās, tad pievelk Viņu sev klāt, apskauj un pabāž roku zem kleitas. Smagi ieelpojas*) Man tevis pietrūks...tavu lūpu...tik skaistas lūpas tur lejā ...seksiņu - jebkurā laikā...varu pat samaksāt(*Pirmais noskūpsta Viņu uz kakla, izvelk roku un uzsit Viņai pa dibenu*) Zvanīšu...(*jau iet prom, tad apgriežas*) Starp citu, tā tava Draudzene gan ir pilnīgi nolietota...pati metās man virsū un vēl atsūkāt rāvās, gandrīz nokoda man draudziņu...tevi gan ilgi vajadzēja pierunāt, lai mani samīļotu kaut vai tikai ar rociņu...(*pamirkšķina un aiziet.*)

Viņa. (*stāv un rūpīgi kārto kleitu, tad paņem no gultas somu un izvelk telefonu, ar kājas pirkstgaliem velk apļus pa spaiņa malu un nepacietīgi gaida savienojumu*) Nu čau!... Kā – nevari runāt? Bet man ir ļoti svarīgi...Kas? Es kaut ko izdomāju... Nu atbrauc, apskaties...Nebrauksi? Bet ja es apsolītu minetu...(*nomet telefonu un pagrūž spaini, tas apgāžas un izlīst viss ūdens. Viņa nometas ceļos,*

tad sakņūp pavisam, kleita lēnām paliek slapja, Viņa ir paslēpusi seju rokās.)

IX aina

(Ienāk Draudzene. Viņa guļ uz grīdas, ierauga ienākušo un lēni pieceļas, visa kleita ir ar slapjiem nospiedumiem, redzams, ka Viņai ir melna apakšveļa. Draudzene pieiet pie Viņas un noglāsta muguru, Viņa izlokās no pieskāriena, pārvelk kleitu pāri galvai un nosviež uz grīdas, Draudzene pārvelk ar plaukstu Viņas vēderam un apstājas pie šauras rētas, kas stiepjas no nabas kreisajā puse līdz pat Viņas biksītēm.)

Draudzene. Kas tas? (*jautājoši uzlūko Viņu*)

Viņa. Es negribu par to runāt. Tā jau ir pagātne. No cirka laikiem – plēsīgi zvēri... (*pagriež Draudzenei muguru un pieiet pie skapja, atver to un meklē drēbes.*)

Draudzene. (*minstinās, aplūko istabu un apsēžas uz gultas, atver uz tās nolikto Viņas somu un rakājas tajā.*) Kur cigaretes?

Viņa. (*velk mugurā džinsus un aizpogā žaketi. Viņa ir visa melnā, tērps ir augumam piegulošs, bet neatstāj redzamu kailu miesu, izņemot basās pēdas, plaukstas un seju*) Nepīpēju... (*domīgi virina skapja durvis. Tad – it kā pati sev*) Es taču tikai gribu būt laimīga...

Draudzene. (*atradusi cigaretes un šķiltavas, piepīpē*) Kas tev maisa – esi! Izvēlies džekiņu un aiziet, dzīvo viegli!

Viņa. (*ironiski*) Atrodi, dzīvo nost, ņem pa virsu... (*dusmīgi*) Tu gan reizēm esi stulba! Laikam tāpēc nefiltrē ar ko liecies gultā un ko kādam saki.

Draudzene. (*salecas, lēni pieceļas un nodzēš cigareti pelnu traukā uz galda, pieiet pie Viņas.*) Pirmais bija? Labi, nevajadzēja tā darīt, bet viņš taču ir lieks...

Viņa. (*naidīgi uzlūko Draudzeni, kas ar visiem papēžiem ir īsāka par viņu, tad iekāpj skapī un aizver durvis. Cauri skapim*) Lieks vai nepieciešams – ne tev par to spriest.

Draudzene. (*piekļaujas skapja durvīm*)

Viņa. (*strauji atver durvis, gandrīz trāpot Draudzenei un izkāpj ārā, paiet Draudzenei garām un nostājas otrā istabas galā, izstiepj pirkstu pret Draudzeni*) Mēs nekad nebūsim laimīgas, šodien apbērējam draudzību. Tā bija jautra, seksīga un pavirša, tagad es gribu nopietni, smagi un pa īstam.

Draudzene. (*mēģina jokot*) Tu taču negribu būt resna un smaga (*neveikli iesmejas*)

Viņa. (*joprojām nopietni*) Nekad neesmu zinājusi, ko gribu, tāpēc tagad būs kā vajag. Gan jau es kaut ko izdomāšu.

Draudzene. (*pieskrien pie Viņas un apskauj. Čukstus*) Nē, nē, nē! Es nevaru...

(Draudzene palūkojas uz Viņu, atlaiž rokas un saņem plaukstās Viņas seju, noskūpstā Viņu, atraujas aplūko Viņas reakciju, Viņas ir mierīga. Abas atkal sāk skūpstīties, Draudzene mēģina atvērt Viņai bikses. Viņa maigi iesmejas, atbīda Draudzeni no sevis un aizpogā bikses)

Viņa. Tas pat bija labāks atvadu plāns par manējo. Malacis! (*pagriežas lai ietu, Draudzene saķer Viņu aiz rokas*)

Draudzene. Pagaidi, bet vai tad tu nesajuti... mēs...kopā...es nezināju, ka arī tu esi tāda...

Viņa. (*skaļi iesmejas*) Nē mīļā, nav mans stils, es, protams, atbalstu seksuālo uzskatu brīvību, bet pati šajā ziņā esmu tradicionāla kā Ziemassvētku eglīte. Nu – čau! (*paspiež apjukušajai Draudzenei roku*) Paldies par spēli! Aplausi jums, aplausi mums – bija labi, bet tagad es negribu tevi vairs satikt, atbraukšu pēc nedēļas, kad beigsies īres līgums, tad mums tāpat būtu jāizvācas. Ļaušu tev vēl brīdi palīksmot bez manis (*aiziet*)

X aina

(Draudzene staigā pa istabu un vāc kopā mantas. Uz galda nolikta aploksne. Meitene uzsēžas čemodānam un aiztaisa slēdžus, tad iznes to no istabas, sadzird balsis un apjūk, drudžaini grozās apkārt līdz atmet ar roku un ātri paslēpjas skapī. Ienāk Viņa ar Otro.)

Viņa. (*velk Otro aiz rokas, var redzēt, ka ir iereibusi – acis spīd, kājas uz augstajiem papēžiem nedaudz pinās, ik pa laikam pagriežas pret vīrieti, iesmejas*) Tagad tikai tu redzēsi!...Nē, nu tiešām, nespēju noticēt, ka to darīšu...vienalga... **Otrais.** Labāk lai būtu tā vērts, pēc šitās scēnas, ko sarīkoji, nezinu vairs ko sacīt sievietei. Laikam būs mums ar tevi nopietnāk nekā plānoju.

(Viņa pagrūž Otro, viņš atkrīt sēdus gultā un atpogā bikses. Viņa novelk žaketi un paliek krūštūrī, apsēžas Otrajam starp kājām, pavelk bikses nost un atmet matus.)

Viņa. Mmmm...pienācis laiks desertam, tādai mazai sārtai štriclei...(*iesmejas un paskatās uz Otro*) Piedod, lielai vācu štrūdel ar vārītā krēma pildījumu...(*noliec galvu, Otrais nopūšas un uzliek roku Viņai uz galvas, Viņa kādu brīdi monotoni kustās, tad pēkšņi paceļ galvu*) Klau, padomā, tu negribi ēst?

Otrais. (*iededzies un nepacietīgi*) Nepārstāj...kāds vēl ēdiens? Turpini taču!

Viņa. (*atkal noliecas, tad iespurdzas un atkrīt ar muguru pret gultu, padauza papēžus pret grīdu un izslauka no acīm smieklus asaras*) Labāk es ēstu hotdogu! Statoils piegādā desinās uz mājām? (*atskatās uz Otro un atkal pierāpo pie viņa, nobrauc ar plaukstām no ceļiem līdz kājstarpei*) Labi es turpināšu...(*pēc brītiņa atkrīt uz muguras un histēriski smejas*) Nē! Ej prom!

Otrais. (*aiztaisa bikses un pieceļas, ar riebumu aplūko Viņu, kas vēl joprojām vārtās pa grīdu un ķīķina. Caur zobiem izgrūž*) Stulbā padauza, neviens taču tevi nemīlēs! Princi gaidi? Vari gaidīt cik gribi! Mazas muļķes pat traktoristiem nav vajadzīgas! (*iet prom, pa ceļam pasviež Viņai vēstuli.*) Še, vēl kāds brūtgāns raksta! (*Aiziet.*)

Viņa. (*pagriežas uz vēdera un atver aploksni*) Hmmm! Man patīk mīlas vēstules! (*pasmaržo papīru*) Šī gan nav iesmaržota un arī kaltēti ziedi klāt nenāk. Nekas... (*iedziļinās tekstā, ar katru mirkli kļūst arvien satrauktāka – apsežās, tad pielec kājās un noiet aprakstīto lapu, izskrien no istabas.*)

(*Atveras skapja durvis un izkāpj Draudzene, ātri aizsoļo.*)

XI aina

(*Istabā ir pilns ar cilvēkiem – policisti ar suņiem, citi vīrieši bez uniformām. Visi kustās ātri un noteikti: pārcilā mantas, pieraksta kaut ko blociņos, fotogrāfē, kad ienāk Viņa ar Viņu, visi apstājas taisnā līnijā pagriežas ar seju uz izeju un izsoļo no istabas. Viņš apņēmis Viņu ap pleciem, piespiež sev un noskūpsta uz pieres.*)

Viņš. Viss ir beidzies. Līķis nav atrasts, bet neviens par to nebrīnās. Jūra mēdz izskalot cilvēkus arī pēc mēneša. Likmes gan uz termiņa ilgumu izdarīt neriskēšu.

Viņa. (*izraujas no apskāvienu un dusmīgi pagrūž Viņu. Histēriski*) Beidz to atkārtot...Līķis, līķis...Es taču esmu vainīga! Velns, kā lai tagad dzīvo!

Viņš. (*pievelk Viņu sev klāt un spēcīgi tur, lai gan Viņa cenšas atbrīvoties*) Tu esi tikai apstākļu upuris, nekad sevi nenosodi! Brauc ar mani prom. Galu galā neviens negrib palikt viens, kad sāks līt, tad snigt .

Viņa. (*atspiežas ar plaukstām pret Viņa krūtīm*) Nesaki man tādas lietas, ja nedomā to patiesi.

Viņš. (*saņem viņas rokas un skatās acīs*) Es visu to domāju nopietni. Londonā ar mani ir droši. Vienkārši nebaidies. Nekad neesmu gribējis tev nodarīt pāri. Tikai nebija pienācis īstais brīdis.

Viņa. (*novēršas un koda apakšlūpu*) Nezinu...

Viņš. (*iesmejas un atkal apskauj Viņu, nedaudz paceļot*) Toties man vienmēr ir bijis skaidrs, ka tu neko nezini par sevi, tāpēc ļauj kādam parūpēties. Ko saki?

Viņa. (*sadusmojas, mēdīdamās*) Ko saki, ko saki? Domā esmu stulba lelle, kam jāsaprot priekšā viss, ko darīt?

Viņš. (*smejas*)Nē, es tā nedomāju - nebūs ar tevi viegli, bet interesanti noteikti. Vīrietis grib justies vajadzīgs, un tevi kādam noteikti ir jāsamīlo, pretējā gadījumā kļūsi par meža zvēru.(*vēlreiz noskūpsta uz pieres*)

Viņa. Gan jau es kaut ko izdomāšu...

XII aina

(Viņa ienāk istabā, visas mēbeles ir savās vietās, tikai nekur apkārt nemētājas drēbes, kurpes vai citas lietas, gultai nav gultasveļas, pie skapja stāv liela ceļojumu soma uz riteņiem. Viņai mugurā ir melna taisna piegriezuma kleita bez lencēm, kas beidzas nedaudz zem ceļa, kājās- melnas bezpapēžu baleta kurpītes. Uz muguras un rokas uzlīmēti nikotīna plāksteri. Viņa apsēžas gultā un pārļaiž skatienu istabai, smagi nopūšas.)

Viņa. Smieklīgi vispār- Draudzene to izdarīja labā laikā, ne par vēlu, ne pārāk agri. Un vasarā arī nāve liekas tikai melnais joks. *(izpleš rokas un atmuguriski atkrīt gultā, abas kājas novicinot pa gaisu, sapņaini)*

Viņš un Londona. Izklausās, ka man sasodīti paveicies. Bet*(pieceļoties sēdus, nopietni)* - nerunā, kamēr neesi izmēģinājusi, tā Oliņš- Boliņš teica Alisei Aizspogulijā.

(Viņa pieceļas no gultas un aiziet līdz skapim, atver to un notupstas uz ceļiem, izceļ no skapja sarkanu augstpapēžu kurpju pāri un izvelk no vienas kurpes cigarešu paciņu, no otras – šķiltavas. Tur katrā rokā savu priekšmetu un it kā izsver to nozīmīgumu.) Bet, kas tad galu galā ir dzīve – cilvēki mirst un ir nelaimīgi..., to laikam teica Kaligula.*(aizsmēķē cigareti un izpūš dūmus, tad lēnām novelk labajai kājai kurpīti un nomaina to pret sarkano augstpapēdeni, izstiepj abas kājas sev priekšā un novērtē, ar augstpapēžu kurpē ieauto kāju iesper pa somu, iesmejas)*

Viņš. *(strauji iesoļo)* Mazais, esi gatava?

Viņa. *(pagriež galvu uz Vīrieša pusi un ievelk vēl vienu dūmu)*

Beigas.